

Olympisk bronsmedaljör. Tiofaldig individuell världsmästare i flygfemkamp. Svensk mästare i modern femkamp. Plus oräkneliga andra såväl nordiska som svenska mästerskapstitlar. En internationellt erkänd och belönad meritlista, som presterats av en militär idrottsman till vardags spakande JaktViggen. En guldprofil från Flygvapnet.

Porträttskiss av världens genom tiderna bästa flygfemkampare

Lennart Petterson blev 1986 av det internationella militärsportsamfundet CISM utsedd till världens hittills bästa militära idrottsman. Att notera i konkurrens med militäridrottsmässigt sett idrottsliga helproffs från mer "totaliserade" länder.

Vem är då denne gigant?

Förmodligen vet han det inte riktigt själv. Och då ännu mindre undertecknad, som dock kunnat följa Lennarts framfart sedan slutet av 60-talet. Hans konkurrenter kallar honom för "monster" sprunget ur nästan fanatisk beundran för hans tävlingsförmåga och skicklighet. Som alla riktigt stora är det nog en tillfällighet att Lennart med sin allsidighet inte blev t ex orienteringsmästare eller hamnade i något allsvenskt fotbollslag.

Självklart har uppväxten format hans segeregenskaper. Lennart fick tidigt lita till sig själv, sin egen förmåga. Lennart har aldrig behövt gruppstöd och då kanske inte heller givit gruppen så mycket som han skulle ha kunnat. Inga stora människor är flock- eller grupp människor, även om de kan fungera utmärkt i en grupp.

Under uppväxten mötte han gymnastikdirektören och femkampsledaren Erik Backman i Uppsala. Redan som tonåring var Lennart i påläggskalvarnas skara. Stöttad av vännen Erik Backman.

Flygvapnet, vars enorma femkampsframgångar äro sprungna ur kontakten och samarbetet med fäktare och moderna femkampare, såg Lennart som sin gäst redan i de mittersta tonåren på de berömda storlienlägren. Sedan dess har gästen blivit son i huset.

● ● Elven Lennart Petterson var dels

skötsam och duktig, dels en yngling som inte alltid höll sig på mattan. Otaliga vilda upptåg (från busflygning till oskyldiga pojkestreck) gjorde han sig skyldig till. Mången frågade sig, om det skulle gå att göra den duktige färgstarke individualisten till en grupprelaterad medlem. Skulle Lennart följa de stora avgörande spelreglerna? Och framför allt, skulle han acceptera dem?

Svaret är att i dag är det mycket få som så helhjärtat lojalt står för uppfattningen att man måste göra rätt för sig i sitt arbete först av allt. Först därefter får "lustans" övningar ta vid. Idrotten t ex. Och i här aktuellt fall förhåller det sig nämligen så, att Lennart efter Moskvaolympiaden inte använt en enda extra tjänstetimme för att hålla sin världsklass. Fritiden har stått för all träningstid. Särskilt TACK för detta!

Försvaret har haft för många – och har – som använt idrotten som medel att komma "bort från normaltjänsten". Det gäller all slags idrottsutövning – förvisso inte bara "femkamperiet". Men vi har även andra "yrkesidrottsmän", även om resultaten inte blir så lysande. Det är de som redan i ungdomen hänger sig åt tävlingsidrott och som gör sina sista tävlingar pensionsåret. Artikelförfattaren anser att det skall finnas plats för flera sådana. Åtminstone de som då, likt Lelle av i dag, väljer att sätta tjänsten i främsta hand.

Inte blir man väl världsstjärna bara för att man utvecklas till det som kallas tjänstetidiot? Nej, det beror på mycket annat. Sven Sjövall, legendarisk materielfixare på Flygskolan i Ljungbyhed, trodde från första stund att Lennart skulle bli olympier. Få såg så klart. Lennart har en tillräckligt tolerant hemmiljö för att hans dy-

namiska person skall kunna klara alla påfrestande höga målsättningar. Här gäller visdomen, det som sagts om fågeln: Håll för hårt och den dör, håll för löst och den försvinner. Ge den vad den behöver och den kommer alltid tillbaka.

● ● I Österlandet har man alltid kunnat förstå, att man kan mäta storleken på en man genom att mäta dennes skugga. Ju större man, desto större skugga. Lennart P har avundsjuka belackare och naturligtvis extra stora chanser att "kollidera" med andra lagda åt individegoistiska hållet.

I den animaliska flocken finns bara en ledare. Så är det överallt. Och där Lelle finns är det alltså inte stor plats för andra att härska. Naturliga ledare behövs det flera av. Även om det i många sammanhang går att använda inlärdade mönster. Naturliga ledare kan vara besvärande – åtminstone för de bekväma och självcenterade, som med sin fantasilöshet hämmar en positiv kreativitet.

● ● Flygvapnet har i stor utsträckning på ett positivt sätt kunnat stödja Lennarts utveckling till världens främste inom flygfemkampen. Utbildningen har utan självuppgivenhet kunnat tillrättaläggas, så att allt har fått sin tid och rätta plats. Lennart har bevisligen inte missat någon utbildning genom sitt PR-skapande idrottande. Hur hade väl Lennart annars kunnat börja Högre kursen vid MHS i höst?

Största andelen i framgångarna är självfallet helt Lennarts egen. Det är Lennart som sprungit varje steg. Och löpbegåvad är han inte riktigt. Summit varje simtag under tusentals timmar. Kramat varje välriktat skott med eller utan krut. Mjölksyreplågat av varje fäktlektion under 20 år. Låtit bli att träna basketboll, för att han inte behövde det. Nästan hatat att ha hinder i vägen ... även på hinderbanan. Senaste åren dock med klokhet förstått att även den grenen ger erforderliga marginaler för slutvinst. Med glädje och skicklighet orienteringslöpft ofta och variationsrikt. Denna flygfemkampens avslutande gren är rätt utförd själsstärkande, bättre än en kostbar autogen träning.

Här skall inte glömmas att resultaten i moderna femkampens ridning säger, att Lennart som junior var världens bästa femkampsryttare. Och sammantaget en av de allra bästa ryttarna överhuvudtaget i detta sammanhang. Inte illa! Att behärska och härska över hästen är lika självklart som att göra det över flygmaskinen och som ledaren som arbetar med föredömet osvikliga metodik.

● ● Porträttet är inget slutord om flygaren Lennart Petterson. Endast några rader till en tiofaldig världsmästare, som har plats i ett världsmästargång åtskilliga år. Kan-ske? Lelle hatar att ge upp (även om han småantytt att det nu nog vore dags ... idrottsligt). Men kämpar besegras inte. De måste vinna. – Flygvapnet hyser stor respekt och aktning för denne PROFIL. ■

Hans-Erik Hansson

Major LENNART PETTERSSON

Av CISM utsedd till:

Världens bästa, militäre idrottsman

FLYGFEMKAMP

Tiofaldig världsmästare